

... nie len našich možností

V nedeľu sme sa na Maťov podnet vybrali pozrieť si blízke kopce v Rakusku. Sice pozvánka išla viacerým ľuďom, väčšina bola buď doma alebo nemohli z iných dôvodov. Takže sme šli len traja: organizátor Maťo, koordinátor Janko a krívajúci JA. Počasie v nedeľu ráno však nebolo priaznivo naklonené našim turistickým plánom ale hlavne cieľom ktorým mala byť neďaleká vyhliadková veža " [Konigwarte](#) " nad dedinkou Berg.

Ale ani to nás neodradilo aby sme sa stretli pod Novým mostom a nastúpili na bus [901](#) a odviezli sa do

[Wolfstahl](#)

-u.

Odtiaľ už naše kroky viedli k obore, pri ktorej nám Maťo oznámil že sa nachádzajú diviaky. Ale už bolo neskoro, boli sme už za plotom a vyhliadka bola niekde pred nami. Povedali sme si že nejak sa im už len vyhneme, aj keď Janko mal veľkú chuť si takú divú svinku poľahať za chvostík alebo aspoň za uško

Najprv sme narazili na srnky, ktoré sa hneď dali na útek, následne sme objavili zopár veľkých dier v zemi, asi nejaké nory. Nasledovalo pokojné "blúdenie" lesom a hľadanie správnej cesty. Až sme ju konečne objavili a vybrali sa po nej. O pár minút nás zaskočil zvuk motorov a po ceste sa k nám priblížila kolóna terénnych autíčok. Prve v ktorom sa viezol postarší pán sa pri nás zastavilo a chlapík na nás v nemčine vybehol "... private weg ...". Aké bolo naše prekvapenie keď po odíčaní posledného auta sa z kríkov vynoril diviak upaľujúci našťastie iným smerom. Nedbajúc na slova predšoféra sme šli ďalej svojou cestou, netušiac že sa blížime k "raju" diviakov a začali sme ich vidieť naľavo, napravo ale aj pred sebou. No a kadiaľ teraz??? Pomaly vyhýbajúc sa diviakom sme si hľadali cestičku až sme sa dostali do ich kuchyne a tam ich už bolo hodne. Z tohto obdivovania nás vyrušil opätovný príchod aut a ďalší monológ v nemeckom jazyku "... 2 minuten ... polizei ..." načo sme už trochu začínali reagovať. Tak sme sa nejak opýtali na vyhliadku a on nám *ochotne* kývol rukou smer a pobral sa ďalej. Lenže čo z toho keď nás poslal ku stádu cca 20 prasiatok, z ktorých už niektoré dávno neboli prasiatka. Naším orientačným nezmyslom sme sa pobrali smerom ktorý nám ukázal a čoskoro sme sa dostali na asfaltovú cestu, ktorá viedla k vyhliadke. Obchádzajúc [Pottenburg](#)

sme sa dostali ku kráľovskej vyhliadke, na ktorú sme s Janom vybehli. Maťo sa šmochtal ďaleko za nami. Pre vcelku hustú hmlu, však toho nebolo veľa vidieť, okrem veže hradu, veterných elektrární a dedinky Berg. Nasledovalo obedňajšie posilnenie a cesta do dedinky Berg, kde sme sa ešte cestou zastavili pri kaplnke sv. Petra a sv. Pavla.

Výletik za hranice ...

Napísal gomo

Streda, 05 November 2008 16:23 - Posledná úprava Štvrtok, 06 November 2008 16:23

Z Bergu nás už čakala nekonečná asfaltová cesta do Bratislavy, pri ktorej dostali zabrat' nohy náš všetkých. Aj keď z veže nebolo toho veľa vidieť, bola to príjemne strávená nedeľa v prírode, namiesto štyroch stien internátu.

Večer sme zakončili príjemným posedením u koordóša Janka 🍷, oslaviac jeho narodeniny, hľadajúc na nete chatu na Silvestra. No a táto otázka zostala nezodpovedaná:

Čo so Silvestrom???